

- ש: בשנת 2009 ייסדנו את אנסמבל כאן.
- ע: ב-2013 התחלנו לקבל תמיכה ציבורית.
- ש: בין השנים האלה חיינו על הירח של ההורים שלך. זכרונם לברכה.
- ש: בשנת 2010 העלנו את ההפקה "כלבים".
- ע: זאת היתה הפקה רק עם גברים, יהודים וערבים.
- ש: איך אהבתי אותה.
- ע: הגענו איתה לפסטיבל הפרינג של ניו יורק, היינו סולד אאוט, כתבו עלינו בניו יורק טיימס,
- ש: אבל בארץ, קהל לא הגיע.
- ע: ואז אתה אמרת,
- ש: ההפקה הבאה הולכת להיות על סקס. סקס מוכר. סקס יביא לנו קהל.
- ע: ובאמת זאת ההפקה הראשונה שהצלחנו לצאת איתה מחוץ לת"א, נסענו בארץ. באילת, "בכנס אקדמאים בשירות הציבורי", כמעט חטפנו מכות, הם הזדעזעו מהדבר הזה קשות.
- ע: תהליך העבודה היה מרתק. זה הפרויקט הראשון שלנו שמבוסס על ראיונות. פניתי לקבוצה לא קטנה של אנשים. שאלתי אותם על מיניות שלהם, על ההיסטוריה המינית, על תפיסת הגוף.
- ש: זה מדהים אותי כמה צמא יש לאנשים לדבר על הנושא הזה.
- ע: ואז החומרים עובדו ונערכו ונכנסו לחדר חזרות.
- ש: זה לא היה קל. לבקש מהשחקנים להתפשט ככה מולכם.
- ע: בוא נגיד - זו ההפקה הראשונה שאף שחקן לא הזמין את ההורים שלו.
- ש: והדבר הזה יצא. והרגשנו שאי אפשר להמשיך הלאה.
- ע: שסקס זה אתר התרחשות מעולה לדבר דרכו על מיגדר וכוח וגזענות ומיזוגניה והומופוביה,
- ש: ואינטימיות ואהבה ואמונה וילדים.
- ע: פנינו לקבוצת כותבים מרתקת שיתנו את הפרספקטיבה שלהם לנושא, וההפקה הבאה של האנסמבל, שנקראת "S2 - רק סצינות סקס", מביאה זווית חדשה לנושא הזה.
- ש: בכלל, משהו בפרויקט הזה פתח אותנו.
- ע: אנחנו מופיעים איתנו בחללים אלטרנטיביים, ו-S2 זה סייט ספסיפיק שנבנה למנהרה.
- ש: ואתם יותר ממוזמנים לבוא ולראות גם אותו.

ע: ועכשיו תודות.

ש: אנחנו רוצים להודות למינהל תרבות, למדור פרינג' שמצא אותנו ראויים לתמיכה, לעיריית ת"א שגם תומכת בנו. אני רוצה להודות לתאטרון יפו, ליגאל עזרתי, לרביד ולכל הצוות, שמארחים אותנו. אני רוצה להזמין את סער שריפי, הע. במאי, אני רוצה להודות לצוות היוצרים שהבין את המהות הדקומנטרית של הפרוייקט ואיפשר את המינימאליזם שהפקה הזו דורשת: איתן לוי, איה צייגר, (שאמרה בוא נמצא את הבגדים בארון הפרטי של השחקנים), חני ורדי, ואחרון חביב לשחקנים האלה.